

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 3T/95/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417010475
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4417010475.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred senátom, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Cvikovej a prísediacich Ing. Františka Hatinu a Ota Pathóa, v trestnej veci obžalovaného D. B. pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany sp.zn. Pv 444/2013/4406 z 28.04.2017, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 02.09.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný D. B., nar. XX.XX.XXXX v G.D. J., trvale
bytom G. O., Ulica Y. Č..
XXX/XXX

je vinný , že

dňa 16.12.2012 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody T. E. J. J. napísal list a následne dňa 17.12.2012 zabezpečil jeho odoslanie na poštovú prepravu, ktorý bol adresovaný poškodenému sudcovi Okresného súdu B. I. I. Š. na adresu jeho pracoviska a na Okresný súd B. doručený dňa 19.12.2012, v ktorom od poškodeného žiadal úhradu sumy 500,- Eur za údajné mu spôsobenie ujmy v súvislosti s výkonom právomoci poškodeného ako sudcu, a to na obžalovaným uvedený účet v peňažnom ústave alebo poštovou poukážkou obžalovanému do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody T. v J. J. najneskôr do konca roka 2012 pod hrozbou podania trestného oznámenia na poškodeného sudcu I. I. Š. pre korupčné správanie, ktorého sa má dopúšťať prostredníctvom svojho otca a s tým, že ak v určenej lehote poškodený uvedenú sumu finančných prostriedkov obžalovanému neuhradí, poškodený si nájde náhradu za svojho otca a obžalovaný túto vypátra a poškodený už ďalšiu šancu nedostane, pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/170/2009 z 12.08.2009, právoplatným dňa 12.08.2009 uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody 9 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

t e d a

iné hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a spáchal čin na chránenej osobe (verejnom činiteľovi) a opätovne spáchal zločin,

č í m s p á c h a l

zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 písmeno h) Trestného zákona a ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona) na trest odňatia slobody 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany podal pod sp.zn. Pv 444/2013/4406 dňa 28.04.2017 na Okresnom súde Levice obžalobu na obvineného D. B. pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 písmeno h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

obvinený v presne nezistený deň mesiaca december 2012 vlastnoručne napísal a následne z Banskej Bystrice zaslal list výhražného charakteru poškodenému I.. I. Š., sudcovi Okresného súdu v B., na jeho pracovnú adresu Okresného súdu v B., kde bol list poškodenému i doručený, pričom v predmetnom liste datovanom dňom 16.12.2012 obvinený okrem iného uviedol, že "...som ochotný zabudnúť na Vášho otca a čo cez neho robíte, ak ste Vy ochotný uhradiť mi finančnú ujmu, ktorú ste mi spôsobili zaokrúhlenú na 500,- Eur buď na účet: 7XXXXXXXX/XXXX, var. symbol: 01.02.1965, poznámka D. B...., pokiaľ to tu do konca roka nebude, prvý pracovný deň roku 2013 odíde podozrenie na odbor boja proti korupcii aj s menami a adresami 4 ľudí, ktorí sú ochotní im poskytnúť informácie o tejto činnosti Vás a Vášho otca. Ako náhle podpíšem príjem 500,- Eur do konca tohto roka, zabúdam na Vás, Vášho otca... Pokiaľ to nepošlete, budem presvedčený, že si nájdete náhradu za otca a vypátram si ju, potom už ale šancu nedostanete."

Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 1Nto/9/2017 z 02.08.2017 podľa § 23 odsek 1 Trestného poriadku rozhodol o odňatí predmetnej trestnej veci Okresnému súdu B. a jej prikázaní Okresnému súdu L. X..

Súd vo veci vykonal dokazovanie na hlavných pojednávaniach v dňoch 17.10.2018 a 02.09.2019, pričom hlavné pojednávanie dňa 17.10.2018 súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného za podmienok podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku, nakoľko obžalovaný do momentu začatia hlavného pojednávania svoju neúčast žiadnym spôsobom neospravedlnil a toto ani nežiadal odročiť, pričom vykonaniu hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného nebránil ani ním podaný návrh na odňatie a prikázanie veci, ktorý bol po jeho predložení Krajskému súdu v Nitre týmto posúdený ako námietka zaujatosti, o ktorej sa podľa § 32 odsek 6 Trestného poriadku nekoná. Pokiaľ obžalovaný dodatočne súdu, a to až dňa 29.10.2018, predložil potvrdenie o absolvovaní lekárskeho vyšetrenia dňa 17.10.2018, toto nebolo možné považovať za včasné a riadne ospravedlnenie obžalovaného z neúčasti na hlavnom pojednávaní, a to predovšetkým s poukazom na moment jeho doručenia súdu a tiež aj vzhľadom na absenciu lekárskeho potvrdenia podľa § 120 odsek 2 Trestného poriadku, o ktorej náležitosti ospravedlnenia obžalovaného z neúčasti na hlavnom pojednávaní zo zdravotných dôvodov bol obžalovaný v písomnom predvolaní riadne poučený.

Na hlavnom pojednávaní tak súd vykonal dokazovanie jednak prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, následne i jeho osobným výsluchom, tiež výsluchom svedka I.. I. Š., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný v prípravnom konaní pri svojom výsluchu zo dňa 04.07.2013, realizovanom v ÚVV a ÚVTOS Nitra (ktorú výpoveď súd na hlavnom pojednávaní dňa 17.10.2018 prečítal za podmienok podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku) v podstate odmietol vypovedať a súčasne vnesol námietku zaujatosti voči konajúcemu vyšetrovateľovi, obhajkyňi ako aj sudcovi I.. S. C. pre podozrenie z pokusu o jeho

fyzickú likvidáciu a s tým, že sa jedná o justičnú mafiu a následne opustil výsluchovú miestnosť a bol do nej predvedený príslušníkom ZVJS. Pri podpise zápisnice doplnil písomnú poznámku, že nerozumie, z akého dôvodu bol obvinený z nejakého vydierania a sú to iba intrigy.

Obžalovaný následne na hlavnom pojednávaní dňa 02.09.2019 potvrdil, že predmetný list napísal, pretože ho vytočilo to, že podal návrh na povolenie obnovy konania, v ktorej sudca I.. I. Š. schválil dohodu o vine a treste a následne zistil, že túto vec nemôže prejednávať a nahovoril ho preto, aby návrh na obnovu konania stiahol, pričom následne mu prišlo, že má platiť advokáta. Podľa obžalovaného ho vytočilo to, že sudca urobil chybu a on mal za to platiť. Bránil sa tým, že keď sa toto stalo, bol vo výkone trestu a jeho spoluväzeň B. D. mu povedal, aby sudcovi I.. I. Š. napísal, že keď mu nepošle peniaze, tak ho udá. Obžalovaný uvedený list aj napísal, išiel na večeru, list zobral so sebou a v jedálni sa spýtal iného väzňa - C. I. z Nových Zámkov, či mu za to môžu dať vydieranie a ten mu potvrdil, že áno. Keď sa potom obžalovaný vrátil z večere, list položil na skrinku, išiel pozerať televízor, na list zabudol a nechal ho v izbe. Po návrate na izbu obžalovaný išiel spať a ráno išiel do práce, pričom si ani nevšimol, či tam ten list je a až keď sa z práce vrátil, zistil, že list tam nie je a niekto ho musel hodiť do schránky. Obžalovaný sa bránil tým, že ten list neodoslal, pretože si to rozmyslel, pričom aj na sudcu I.. J. bol v minulosti nahnevaný, napísal škaredé slová a potom to neodoslal.

Obžalovaný následne na otázky odpovedal, že po zistení, že list sa na skrinke nenachádza, sa pýtal spoluväzňov, či ho niekto z nich nehodil do schránky, ale nikto mu na to nič nepovedal, skutočnosť straty listu neoznámil príslušnému pracovníkovi ZVJS, pretože ten by mu povedal, že má zistiť, kto ten list zobral. Podľa vyjadrenia obžalovaného sa schránka nachádzala na chodbe a ten odsúdený, ktorý chcel odoslať list, ho tam sám hodil, pričom schránka sa vyberala ráno. Obžalovaný tiež uvádzal, že list neodoslal preto, že sa zľakol, že by mohol byť stíhaný, sudcovi I.. I. Š. ale nenapísal žiadny vysvetľujúci list. Vysvetľoval, že sa rozhodol list neodoslať vtedy, keď mu povedali, že za to môže dostať vydieranie, nezničil ho, pretože ho chcel prepísať tak, že by vynechal časť, kde sa vyhráždza. Tvrdil, že nikomu nedal žiadny pokyn na odoslanie uvedeného listu, známku na obálku nalepil on sám a tvrdil, že o tom, že ten list bol odoslaný, sa dozvedel vtedy, keď za ním prišiel vyšetrovateľ a bol v Nitre vypočúvaný. Vtedy nepovedal, že list bol odoslaný bez jeho vedomia, pretože nevypovedal. Obžalovaný ďalej uvádzal, že takýmto spôsobom sa nebránil už na začiatku, pretože aj v predchádzajúcich jeho trestných veciach sa robili rôzne intrigy a túto obranu predniesol v čase, keď za ním boli v Leopoldove a mal už obhajcu. Pokiaľ ide o konkrétne skutočnosti, týkajúce sa osoby sudcu I.. I. Š. a jeho rodinných príslušníkov, obžalovaným uvádzaným v spornom liste, obžalovaný uviedol, že o týchto sa dozvedel od spoluväzňa. Podľa obžalovaného v liste uviedol číslo bankového účtu s tým, že išlo o účet ústavu na výkon trestu, uviedol ho podľa pokynov na nástenke, kde bola inštrukcia pre prípad, že by mu niekto chcel poslať peniaze na účet tak, aby sa peniaze dostali k nemu. Obžalovaný vysvetľoval vo vzťahu k obsahu listu, podľa ktorého si má sudca JA.. I. Š. hľadať náhradu za otca, že chcel postupovať tak, že si nájde človeka, ktorý by mu ponúkol úplatok a potom by ho zrejme zobrali do väzby. Na otázku, prečo v podanej sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia nedôvodil tým, že list neposlal, ale len vysvetľoval obsah listu s tým, že nejde o žiadne vydieranie, obžalovaný vypovedal, že bol nervózny, pričom v minulosti aj bol liečený na psychiatrii.

Poškodený I.. I. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je sudcom Okresného súdu B. a pri výkone svojich služobných povinností prišiel do kontaktu s obžalovaným D. B. ako stranou trestného konania, v ktorom vystupoval ako obvinený a došlo aj k jeho právoplatnému odsúdeniu. Po právoplatnom skončení veci, ktorú prejednával, obžalovaný začal na jeho osobu písať rôzne invectívy a urážky, takýmto spôsobom sa vyjadroval na jeho osobu aj v iných veciach, v ktorých vystupoval ako obvinený. Obžalovaný následne poslal na Okresný súd B. list, ktorého časť je citovaná obžalobe, ktorý list bol odstúpený služobným postupom príslušnému orgánu. Svedok vypovedal, že predmetný list videl, ukazoval mu ho kolega I.. C., ktorý v tom čase prejednával nejakú vec obžalovaného. Uviedol, že po prečítaní uvedeného listu ho nemohli nechať ľahostajným ani urážky a osočovania a tiež ani vykonštruované tvrdenia ohľadne jeho otca s tým, že s ním má páchať trestnú činnosť, pričom zo strany obžalovaného nešlo o prvý prípad takéhoto osočovania jeho osoby, ako aj jeho kolegov, ale dovtedy to všetko nechali tak. Svedok sa nevedel vyjadriť, s akým jeho postupom mala súvisieť požiadavka obžalovaného o zaplatenie sumy 500,- Eur.

Zo záverov znaleckého psychiatrického posudku C.. K. G. a C.. C. G. z vyšetrenia duševného stavu obžalovaného, prečítaného na hlavnom pojednávaní za podmienok podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku s poukazom na ust. § 252 odsek 5 Trestného poriadku, vyplýva, že obžalovaný v čase skutku netrpel duševnou poruchou, majúcou vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti a je schopný

chápať zmysel trestného konania. Znalci u obžalovaného diagnostikovali zmiešanú poruchu osobnosti, ktorá vyjadruje povahové vlastnosti osobnosti, ktoré sú vo svojej podstate trvalou výbavou jedinca a určujú vzorce správania a cítenia jedinca, ktoré je maladaptívne a odlišuje sa od toho, čo sa očakáva v danej spoločnosti, pričom u obžalovaného sú v popredí paranoidné a disocálne rysy osobnosti. Duševnú poruchu v pravom slova zmysle znalci u obžalovaného nediagnostikovali.

Z listu, ktorého časť obsahu je citovaná v skutkovej vete obžalobného návrhu prokurátora a súvisiacej poštovej obálky súd zistil, že samotný text listu je datovaný dňom 16.12.2012 a bol doručený na Okresný súd Levice dňa 19.12.2012 v poštovej obálke ako adresovaný I.. I. Š., pričom ako odosielateľ je uvádzaný obžalovaný v tom čase v ÚVTOS J. J. - T., opatrenej poštovou známku a odoslanej na poštovú prepravu dňa 17.12.2012 (podľa odtlačku pečiatky pošty). Na predmetnej listovej obálke sa nenachádza žiadna pečiatka ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová ako potvrdenie o tom, že predmetná listová zásielka bola prevzatá od obžalovaného ako úradná korešpondencia.

Z evidencie ZVJS súd zistil, že v evidencii úradnej odoslanej korešpondencie obžalovaného počas jeho výkonu trestu odňatia slobody, nie je evidovaná žiadna korešpondencia obžalovaného z predmetného času okolo dátumu 17.12.2012, adresovaná Okresnému súdu B.. Osobná korešpondencia odsúdených osôb sa podľa oznámenia ZVJS neeviduje.

Z písomnej sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení mu obvinenia v prejednávanej veci súd zistil, že obžalovaný sa proti obvineniu v predmetnej trestnej veci bránil tým, že sa nikomu nevyhráždil, ani sa nedopustil žiadneho vydierania, sudcovi I.. I. Š. iba napísal, že mu dá šancu, ktorú mu ani nemusel dať a mohol určité skutočnosti ihneď oznámiť úradu bola proti korupcii. Tiež namietal, že prokurátor najskôr tento osobný list prekrútil na trestné oznámenie proti sudcovi I.. I. Š. a keď mu to nevyšlo, prekrúcajú to proti obžalovanému. Obžalovaný v podanej sťažnosti okrem množstva osobných invektív voči orgánom činným v trestnom konaní žiadnym spôsobom neuvádzal na hlavnom pojednávaní ním tvrdenú skutočnosť o tom, že predmetný list vôbec neodoslal, pretože si to rozmyslel.

Krajský súd v Bratislave, vykonávajúci funkciu justičnej pokladnice, na žiadosť súdu oznámil, že voči obžalovanému eviduje súdnu pohľadávku titulom povinnosti obžalovaného, uloženého mu Okresným súdom Levice, nahradiť odmenu a hotové výdavky vyplatené ustanovenému obhajcovi vo výške 374,93 Eur, a to na účte XXXXXXXXXXX/XXXX, pričom účet číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX je pre nich neznámy.

Zo spisu Prezídia PZ, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej jednotky finančnej polície, expozitúra západ sp.zn. ČVS: PPZ-169/NKA-FP-ZA-2013 súd zistil, že predmetný list bol podľa svojho obsahu posúdený aj ako trestné oznámenie smerujúce proti sudcovi Okresného súdu B. I.. I. Š., pričom v tomto spise sa predmetný list obžalovaného nachádza v originály.

Obžalovaný bol uvedenou zložkou Policajného zboru vypočutý dňa 27.02.2013 v ÚVTOS J. J. - T. do zápisnice o trestnom oznámení, kedy uviedol, že žiadne trestné oznámenie nepodával, nech si prokurátor Okresnej prokuratúry B. nemýli pojmy s dojmami, pretože on písal osobný dopis, vie, čo píše a nech sa prokurátor nestará do jeho súkromnej pošty. Následne odmietol ďalej v predmetnej veci vypovedať s poukazom na ust. § 130 odsek 2 Trestného poriadku.

Uznesením vyšetrovateľa z 12.03.2013 bola predmetná trestná vec podľa § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku odmietnutá s tým, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 odsek 2 Trestného poriadku.

Zo spisu Okresného súdu Levice sp.zn.3Nt/14/2011 súd zistil, že obžalovaný podal dňa 02.03.2011 návrh na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/82/2006, pričom predmetná trestná vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudcovi Okresného súdu B. I.. I. Š..

Na verejnom zasadnutí dňa 04.04.2011 obžalovaný vzal podaný návrh na povolenie obnovy konania späť s tým, že sa pomýlil v spisových značkách a uznesením Okresného súdu Levice z 04.04.2011 bolo vzaté na vedomie späťvzatie návrhu obžalovaného na povolenie obnovy konania.

Okresný súd Levice síce uznesením z 23.04.2014, vydaným vyšším súdnym úradníkom, rozhodol o povinnosti obžalovaného uhradiť štátu náhradu odmeny a hotových výdavkov vo výške 203,04 Eur, vyplatených ustanovenému obhajcovi I.. P. D., následne však na základe sťažnosti obžalovaného bolo podľa § 190 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného poriadku predmetné sťažnosťou napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušené uznesením predsedníčky senátu Okresného súdu Levice sp.zn. 3Nt/14/2011 z 14.11.2016 a súčasne bolo rozhodnuté, že obžalovaný podľa § 555 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku má nárok na bezplatnú obhajobu.

Rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/170/2009 z 12.08.2009, právoplatným dňa 12.08.2009, bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody 9 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/51/2009 z 27.04.2009 a na tento výrok nadväzujúcich rozhodnutí.

Vykonaným vyššie opísaným dokazovaním, po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, súd dospel k záveru, že obžaloba bola na obžalovaného podaná dôvodne a tento sa dopustil skutku, uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný ani nepopieral, že predmetný list, adresovaný sudcovi I.. I. Š., písal on sám, ako ani to, že tento s uvedeným obsahom písal s cieľom donútiť poškodeného vyplatiť mu finančné prostriedky vo výške 500,- Eur, ktoré považoval za ujmu, spôsobenú mu podľa jeho názoru nesprávnym postupom poškodeného v súvislosti s výkonom jeho funkcie sudcu v ním prejednávanej veci. Obžalovaný rovnako nepopieral, že uvedený cieľ chcel dosiahnuť tým, že v predmetnom liste použil voči poškodenému sudcovi I.. I. Š. vyhrážku v podobe hrozby podania trestného oznámenia na poškodeného pre údajné korupčné správanie, ktorého sa má dopúšťať so svojim otcom. Obžalovaný sa však bránil tým, že hoci predmetný list s uvedeným obsahom napísal, v konečnom dôsledku si jeho odoslanie poškodenému rozmyslel, pretože sa obával trestného postihu za vydieranie a tvrdil, že list bol odoslaný jemu neznámu osobou a bez jeho vedomia.

Uvedenú obranu obžalovaného súd vyhodnotil ako účelovú a motivovanú snahou obžalovaného sa toho času vyvinúť z trestnej zodpovednosti a súčasne nekorešpondujúcu s ostatnými dôkazmi a predovšetkým postojom obžalovaného k v prejednávanej veci mu za vinu kladenému trestnému činu v doterajšom priebehu jeho trestného stíhania. Pri hodnotení obrany obžalovaného súd musel nevyhnutne posudzovať aj časové súvislosti jej prednesenia, keď obžalovaný s touto verziou obrany predstúpil až potom, čo súd vec v predchádzajúcom štádiu konania vrátil prokurátorovi do prípravného konania a v plnom rozsahu ju predniesol až na hlavnom pojednávaní.

V dovtedajšom priebehu konania obžalovaný totiž ani v jednom prípade neuvádzal, že predmetný list neodoslal, naopak, okrem osobných a urážlivých invetív voči osobám, zúčastneným na predmetnom trestnom konaní, jeho osobné a písomné prejavy obsahovali iba vysvetľovanie jeho postupu ako podľa neho správneho s tým, že poškodenému vôbec dal šancu pred tým, ako by trestné oznámenie na neho pre údajné korupčné správanie podal. Obžalovaný nielenže nepopieral odoslanie listu ani v písomnej sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, ani v konaní, ktoré sa viedlo na Prezídium PZ, Národnej kriminálnej agentúre, Národnej jednotky finančnej polície, expozitúra západ pod sp.zn. ČVS: PPZ-169/NKA-FP-ZA-2013 pre podozrenie zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, ale ani neuvádzal ním na hlavnom pojednávaní tvrdené skutočnosti o tom, že si odoslanie listu rozmyslel a tento sa dostal do dispozície Okresného súdu Levice a do povedomia poškodeného bez vedomia a súhlasu obžalovaného. Pokiaľ obžalovaný na hlavnom pojednávaní tvrdil, že o odoslaní listu bez jeho vedomia sa dozvedel až pri jeho výsluchu v prejednávanej veci, toto tvrdenie je v rozpore nielen s faktom, že obžalovanému bolo uznesenie o vznesení obvinenia v prejednávanej veci doručené dňa 11.06.2013 a obžalovaný proti nemu vyššie opísaným spôsobom odôvodnenú sťažnosť podal už dňa 13.06.2013, ale aj s faktom, že už dňa 27.02.2013 bol v tejto súvislosti v ÚVTOS J. J. - T. vypočúvaný do zápisnice o trestnom oznámení vyšetrovateľom Prezídia PZ, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej jednotky finančnej polície, expozitúra západ vo veci sp.zn. ČVS: PPZ-169/NKA-FP-ZA-2013. Podľa

názoru súdu obžalovaný načasovanie predmetnej jeho obrany a zamlčanie uvedených aktuálne ním uvádzaných skutočností v predchádzajúcich štádiách konania hodnoverne nevysvetlil ani keď tvrdil, že sa tak stalo z dôvodu nervozity a faktu jeho predchádzajúceho liečenia na psychiatrii, nakoľko celkový obsah písomných prejavov a prednesov obžalovaného, žiadnej nervozite nenasvedčujú. V tejto súvislosti súd osobitne zdôrazňuje skutočnosť, že obžalovaný oficiálnou cestou vo výkone trestu odňatia slobody ani podľa vlastných slov neriešil fakt, že mu mal byť sporný list odcudzený resp. sa mal stratiť tak, ako sa obžalovaný pokúšal súd presvedčiť na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ ani sám obžalovaný nevedel uviesť, kým mu mal byť predmetný list odcudzený, resp. bez jeho vedomia odoslaný, súd ani nepovažoval za potrebné vypočúvať na jeho návrh všetky osoby vo výkone trestu odňatia slobody, ním navrhnuté na vypočutie ako svedkov, ktoré vôbec mohli mať prístup k predmetnému listu a vedomosť o jeho obsahu a takto zisťovať dôveryhodnosť jeho obrany, prednesenej na hlavnom pojednávaní zvlášť za stavu, že vzhľadom na jej načasovanie a doterajšie vyjadrenia obžalovaného k tejto skutočnosti pre súd vyzneli nevierohodne a účelovo tak, ako je vyššie uvedené. Súd preto návrh obžalovaného na vykonanie týchto dôkazov odmietol podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku.

Na záver súdu o tom, že obžalovaný zabezpečil odoslanie uvedeného listu poškodenému sudcovi I.. I. Š. nemá žiadny vplyv fakt, vyplývajúci z listinných dôkazov, že tento list sa nenachádza v evidencii obžalovaným odoslanej úradnej korešpondencie počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, a to predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný opakovane vo svojich písomných a ústnych prejavoch sporný list označil za súkromný list, adresovaný osobne sudcovi I.. I. Š. a preto je zrejmé, že obžalovaný ho ako úradnú korešpondenciu neodosielal. Pre záver súdu aj vzhľadom na vyššie uvedené skutkové závery v nadväznosti na vykonané dokazovanie nemá v konečnom dôsledku vplyv spôsob, akým obžalovaný toto odoslanie výhražného listu poškodenému zabezpečil tak, aby sa dostal do jeho dispozície a oboznámil sa s ním s tým, že obžalovaný týmto listom bez akýchkoľvek pochybností sledoval cieľ poškodeného sudcu pod nátlakom v podobe vyhrážania sa podaním trestného oznámenia pre údajné korupčné správanie, o ktorom ani samotný obžalovaný nemal žiadne konkrétne informácie, donútiť uhradiť mu sumu 500,- Eur.

Súd nevzhladol dôvod potom, ako prečítal za splnenia podmienok podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku s poukazom na ust. § 252 odsek 5 Trestného poriadku znalecký posudok z odvetvia psychiatrie, za potrebné na návrh obžalovaného tento dôkaz vykonať opätovne výsluchom znalkyň na hlavnom pojednávaní, a preto návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania odmietol.

S poukazom na vyššie uvedené závery, vyplývajúce pre súd z vykonaného dokazovania súd uznal obžalovaného vinným na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že obžalovaný sa tohto dopustil napriek jeho predchádzajúcemu odsúdeniu za zločin v trestnej veci Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/170/2009.

Uvedeným protiprávnym konaním obžalovaný naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno h) Trestného zákona a § 38 odsek 5 Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmov, chránených Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane slobody rozhodovania jednotlivca v majetkovej sfére tak, že iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a spáchal čin na chránenej osobe (verejnom činiteľovi) a opätovne spáchal zločin. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej.

Súd nevzhladol žiadne dôvody na postúpenie veci inému súdu z dôvodu miestnej príslušnosti, nakoľko v prípade tzv. dištančných trestných činov (t.j. trestných činov, v prípade ktorých následok trestného činu nastal alebo mal nastať na inom mieste, než na ktorom došlo ku konaniu), je miestom spáchania činu jednak miesto, kde bolo uskutočnené konanie a jednak miesto, kde nastal následok. V prejednávanej veci pritom ide práve o taký prípad, keď konanie obžalovaného bolo spáchané v Banskej Bystrici a následok nastal v Leviciach. Z uvedeného dôvodu bol Okresný súd Nové Zámky po odňatí veci Okresnému súdu Levice a jeho prikázani na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Nové Zámky, miestne a vecne príslušným na rozhodnutie o podanej obžalobe. Z toho dôvodu súd obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Charakteristické rysy osobnosti obžalovaného mal súd zistené vyššie uvedeným znaleckým posudkom, podľa ktorého obžalovaný trpí zmiešanou poruchou osobnosti, v popredí s paranoidnými a disocálnymi rysmi. Obžalovaný v evidencii priestupkov nemá záznam z dôvodu spáchania priestupku, avšak z odpisu z registra trestov vyplýva, že tento sa v minulosti opakovane dopustil úmyselných trestných činov majetkovej aj násilnej povahy a boli mu opakovane uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. Okrem odsúdenia obžalovaného už vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/170/2009 z 12.08.2009 (a ktorým rozsudkom bol obžalovanému uložený súhrnný trest vo vzťahu k výroku o treste rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/51/2009, uloženého mu za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona), súd poukazuje aj na jeho odsúdenie Okresným súdom Levice vo veci sp.zn. 2T/201/2001 pre trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody 7 mesiacov so zaradením na výkon trestu do I. NVS a tiež aj na neskoršie jeho odsúdenia pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. vo veci Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/82/2006 a tiež na jeho odsúdenie pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 2 Trestného zákona a prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona vo veci Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 2T/74/2010, v ktorých oboch prípadoch bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu.

Súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale zistil u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Súd obžalovanému ukladal trest podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 4 až 10 rokov. Súd následne podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej priťažujúcej okolnosti, vzhľadom na absenciu poľahčujúcich okolností však pri prevahe priťažujúcej okolnosti nezvýšil podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, keďže vzhľadom na opätovné spáchanie zločinu zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona a postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona o jednu policu, t.j. na 7 rokov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov majúci za to, že trest uvedenej výmery splní účel trestu z hľadiska očakávaného nápravného účinku na obžalovaného, individuálnej prevencie, dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného a splní účel aj, a to predovšetkým, z hľadiska generálnej prevencie, keďže nielen iných odradí od páchania trestnej činnosti, ale dostatočne ochráni spoločnosť pred páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného vzhľadom na jeho nemenné osobnostné charakteristiky. Trest odňatia slobody takejto výmery podľa názoru súdu pritom dostatočne reflektuje aj povahu a závažnosť obžalovaným spáchaného zločinu, smerujúceho proti poškodenému verejnému činiteľovi.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, uloženého mu za úmyselný trestný čin, súd ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).